

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **A. M.**, narozený dne ...
státní příslušnost Ukrajina
pobytem na území republiky X
zastoupený advokátem JUDr. Filipem Mochnáčem
sídlem Heršpická 5, 639 53 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2017 č. j. MV-178878-4/SO-2015,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 6. 6. 2017 č. j. MV-178878-4/SO-2015, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 20. 10. 2015 č. j. OAM-75928-50/DP-2012. Tímto rozhodnutím pod výrokem I. byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť ve stanovené lhůtě nebyly předloženy doklady za účelem ověření údajů uvedených v této žádosti podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“), ve spojení s § 35 odst. 3 ZPC a § 37 odst. 2 písm. b) ZPC v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) ZPC; pod výrokem II. byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území podle § 44a odst. 3

ZPC ve spojení s § 35 odst. 3 ZPC a § 37 odst. 2 písm. b) ZPC v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) ZPC.

2. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojí podanou žalobou. Námitky žalobce lze rozdělit do těchto žalobních bodů:
3. V prvním žalobním bodu žalobce namítá vadná skutková zjištění, která nemají oporu ve spisu, žalovaný se nevypořádal s důkazy žalobce a zkrátil žalobce na jeho právech. Žalobce uvádí, že úhrnný měsíční příjem jeho a společně posuzovaných osob odpovídá požadavkům § 46 odst. 7 ZPC. Poukazuje na to, že správní řízení trvalo několik let namísto zákonem předepsané doby, proto důkazy k původní žádosti nemusely být aktuální. Výkon samostatné výdělečné činnosti žalobce začal dne 1. 6. 2015, jak dokládá výpis z živnostenského rejstříku. Z tohoto důvodu dne 16. 6. 2015 žalobce sdělil přípisem, že nemohl vyhovět výzvě prvostupňového orgánu ze dne 2. 4. 2015 a doložit příjmy prokazující stálost a pravidelnost příjmu, podnikal teprve cca dva týdny. Mělo mu být umožněno předložit doklady prokazující dostatečnou výši, stálost a pravidelnost příjmů z podnikání alespoň za 3 měsíce, a podnikání mu mělo být umožněno provozovat. Žalobce proto navrhl, aby řízení bylo přerušeno do 30. 9. 2015. Namísto přerušování řízení prvostupňový orgán vydal rozhodnutí. Podle žalobce, pokud prvostupňový orgán považoval předložené doklady za nedostatečné, měl žalobce o tom poučit, vyzvat k jejich doplnění a řízení přerušit. Namísto toho prvostupňový orgán žádost žalobce zamítl. Postup žalovaného považuje žalobce za nezákonný, který žalobce sankcionuje, že začal podnikat. Žalovaný k podnikání žalobce nepřihlédl, ale informace užil, aby zamítl žádost žalobce. Podle žalobce nemůže být důvodem zamítnutí žádosti, že ve stanovené lhůtě nepředložil doklady, když v té době z objektivních důvodů doklady ještě neexistovaly.
4. Žalobce nesouhlasí se žalovaným, že neplní účel pobytu a nevykonává funkci jednatele společnosti UKRA Obchod s. r. o. (dále též „Ukra“). Žalovaný neobjasnil, z jakého důvodu nepovažuje činnost žalobce za činnost jednatele společnosti a takový závěr neopřel o žádný právní předpis. Žalobce naopak považuje svou činnost za činnost jednatele podle tehdejšího obchodního zákoníku [zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“), pozn. soudu]. Podle žalobce je na vnitřní organizaci společnosti, jaké činnosti svěří jednatelům. S ohledem na větší počet jednatelů dané společnosti každý jednatel vykonává jinou činnost. Správní orgány nemají pravomoc posuzovat, zda činnost žalobce ve společnosti je či není v souladu s právními předpisy, popř. spekulovat o náplni práce jednotlivých jednatelů. Žalobce jako jednatel odpovídá valné hromadě společnosti, daňovým a živnostenským orgánům a rejstříkovému soudu. Správní orgány se proto mohly obrátit se na příslušný orgán. Pro důvod zamítnutí žádosti podle § 37 odst. 1 písm. b) ZPC tudíž nebylo zjištěno, že by žalobce pro společnost Ukra nevykonával činnost. Současně je zřejmé, že žalobce od roku 2015 vykonává samostatnou výdělečnou činnost, což žalovaný nereflektuje a postupuje proto v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69, podle kterého žalobce plní účel pobytu tím, že samostatně podniká po převážnou část pobytu na území.
5. Ve druhém žalobním bodu žalobce namítá nesprávnost právních závěrů žalovaného a překročení mezí správního uvážení. Podle žalobce lze důvod zamítnutí žádosti podle § 56 odst. 1 písm. j) ZPC vztáhnout toliko na žádost o udělení povolení k dlouhodobému pobytu, nikoli na žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, na níž se podle § 44a odst. 3 ZPC ustanovení „...§ 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3, 7 a 8 a § 47“ ZPC vztahují obdobně. Z ustanovení § 56 ZPC lze v řízení o prodloužení platnosti povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny použít pouze ustanovení výslovně uvedená v § 46 odst. 3 ZPC. V případě jiných režimů povolení k dlouhodobému pobytu než je režim společného soužití rodiny nelze § 56 ZPC aplikovat.

6. Žalobce nesouhlasí se žalovaným, že jsou dány důvody pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 37 odst. 1 písm. b) ZPC, neboť plnil účel, pro který mu bylo povolení uděleno. Předmětné ustanovení váže důvod zrušení povolení výlučně na skutečnost, že žalobce neplní účel pobytu, nikoli, že tento účel hypoteticky neplnil v minulosti. Zamítnutí žalobcovy žádosti podle § 37 odst. 2 písm. b) ZPC v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) ZPC považuje žalobce za nesprávné, neboť § 56 odst. 1 písm. j) ZPC v žádném případě nenavazuje na ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) ZPC. Takto by kupříkladu mohlo být postupováno ve spojení § 37 odst. 2 písm. b) ZPC v návaznosti na § 68 ZPC nebo § 119 ZPC, které na ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) rovněž nenavazují. Aplikace § 37 odst. 2 písm. b) ZPC se tedy jeví žalobci účelovou, neboť v napadeném rozhodnutí nejsou uvedeny důvody zamítnutí žádosti odpovídající citovanému ustanovení. Důvod, že žalobce přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, nelze užívat paušálně pro veškeré situace, v nichž správní orgán hodlá žádosti zamítnout, nýbrž se musí odrážet v konkrétních skutkových zjištěních, mezi něž nespadá spekulace, že žalobce v minulosti neplnil účel povoleného pobytu.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 7. 2017 navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. S ohledem na shodu žalobních námitek s odvolacími odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za souladné s právními předpisy s judikaturou. Odkazuje rovněž na spisový materiál a konstatuje, že žaloba nepřináší žádnou novou argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala.
8. Žalobce v replice ze dne 3. 8. 2017 argumentuje shodně jako v žalobě. Nad rámec již uvedeného namítá porušení zásady legitimního očekávání, jelikož organizační a personální zajištění rozhodovací činnosti žalovaného nemůže mít vliv na dodržování zásad správního řízení.
9. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl o věci samé bez nařízení ústního jednání, jelikož s takovýmto vyřízením věci účastníci řízení shodně souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
10. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
11. Dne 28. 11. 2012 žadatel, nyní žalobce, podal prvostupňovému orgánu *Žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu* (dále též „žádost“), který měl platný do 17. 12. 2012. V žádosti uvedl, že je jednatelem společnosti Ukra, sídlem Maroldova 1, Ostrava, s účelem pobytu „podnikání (účast v pr. osobě)“.
12. Podle výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl C, vložka 36435, ze dne 20. 11. 2012 (i následně ze dnů 5. 2. 2013, 2. 4. 2015 a 19. 8. 2015), je žadatel od 30. 11. 2010 jedním z řady 23 jednatelů společnosti Ukra, za níž ve způsobu jednání každý z 23 jednatelů „jedná za společnost samostatně a v plném rozsahu“. Z Výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR ze dne 30. 11. 2012 vyplývá, že do 17. 12. 2012 má žadatel povolený pobyt za účelem „VÝKONNÝ MANAŽER-úč. v práv. os.“.

13. Dne 2. 1. 2013 prvostupňový orgán v pořadí poprvé vyzval žadatele, aby ve lhůtě 20 dnů odstranil ve výzvě specifikované vady a usnesením ze shodného dne, dne 2. 1. 2013 poté přerušil řízení. Žadatel dne 31. 1. 2013 požádal o prodloužení lhůty k doložení požadovaných podkladů o 30 dnů. Usnesením ze dne 8. 2. 2013 prvostupňový orgán určil žadateli 10 denní lhůtu k doložení požadovaných podkladů. Dne 10. 3. 2013 byl žadatel vyrozuměn, že v řízení se pokračuje. Dne 12. 3. 2013 žadatel doložil prvostupňovému orgánu mimo jiné potvrzení společnosti Ukra vystavené jiným jednatelem (panem M. S.) dne 5. 2. 2013 o tom, že žadatel jako jednatel jmenované společnosti má čistý měsíční příjem 7 120 Kč za výkon funkce jednatele za měsíce listopad 2012 až leden 2013. Dále žadatel doložil *Smlouvu o výkonu funkce* jednatele ze dne 3. 1. 2012, kterou za společnost Ukra se žadatelem uzavřel jiný jednatel (pan R. S.). Podle potvrzení Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 13. 2. 2013 žadatel ke dni 13. 2. 2013 nemá žádné daňové nedoplatky vůči orgánům Finanční správy České republiky. Podle potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov ze dne 7. 2. 2013 žadatel není z výkonu funkce jednatele společnosti Ukra plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Podle potvrzení Finančního úřadu pro Prahu 1 ze dne 29. 8. 2012 není žadatel ke dni 28. 8. 2012 evidován územními finančními orgány České republiky jako daňový subjekt.
14. Dne 22. 5. 2013 prvostupňový orgán rozhodnutím žádost žadateli zamítl. Z podnětu odvolání žalobce dne 22. 5. 2013 žalovaný rozhodnutím zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání.
15. Podle rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 12. 11. 2013, bylo žadateli povoleno zaměstnání u společnosti BRUKHALIN, s. r. o. na druh práce „93130 Dělníci v oblasti výstavby budov“ na dobu do dne 11. 5. 2014. Podle rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 6. 6. 2014, bylo žadateli povoleno zaměstnání u společnosti ARLETTE BEAUTY s.r.o. na druh práce „91129 Ostatní uklízeči a pomocníci“ na dobu 1. 7. 2014 do 14. 4. 2015.
16. Podle dokladu nazvaného *ověření platnosti průkazu pojištěnce* ze dne 2. 4. 2015 vyplývá k osobě žadatele, že má neplatný průkaz VZP č. X.
17. Dne 2. 4. 2015 byl žadatel v pořadí podruhé vyzván prvostupňovým orgánem k odstranění vad žádosti ve lhůtě 20 dnů a doložení dokladu prokazujícího, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob odpovídá podmínkám § 46 odst. 7 písm. b) ZPC, doložení potvrzení finančního úřadu o tom, že žadatel nemá žádné vymahatelné nedoplatky včetně penále; potvrzení příslušné okresní (pražské) správy sociálního zabezpečení o tom, že žadatel nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále; potvrzení finančního úřadu o tom, že obchodní společnosti či družstvo nemá vymahatelné nedoplatky; potvrzení okresní (pražské) správy sociálního zabezpečení o tom, že obchodní společnost či družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále; doklad o cestovním zdravotním pojištění (na celou dobu předpokládaného pobytu) a doklad o zaplacení pojistného uvedeného v tomto dokladu. Usnesením ze dne 2. 4. 2015 prvostupňový orgán přerušil řízení na dobu odstranění vad žádosti.
18. Dne 9. 4. 2015 žadatel doložil nedatovaný *Doklad (potvrzení) o zajištění ubytování*, že je ubytovaný na v záhlaví uvedené adrese.

19. Dne 30. 4. 2015 žadatel doručil prvostupňovému orgánu žádost ze dne 28. 4. 2015 o prodloužení lhůty k doložení požadovaných listin o 15 dnů. Dne 30. 4. 2015 prvostupňový orgán usnesením vyhověl této žádosti žadatele a prodloužil lhůtu k odstranění vad žádosti o 15 dnů. Dne 19. 5. 2015 prvostupňový orgán vyrozuměl žadatele o pokračování v řízení.
20. Dne 24. 6. 2015 bylo prvostupňovému orgánu doručeno vyjádření žadatele k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 22. 6. 2015. Žadatel v něm uvedl, že řízení v projednávané věci trvá delší dobu, proto podklady, které předkládal k žádosti, nemusí být aktuální. Od 1. 6. 2015 začal podnikat, proto uvedené výzvě ze dne 2. 4. 2015 nemohl vyhovět. Podniká krátce, během cca třítydenního podnikání není schopen předkládat doklady prokazující stálost a pravidelnost příjmu. Mělo by mu být proto umožněno předložit řádné doklady prokazující dostatečnou výši, stálost a pravidelnost příjmů, které bude dosahovat z podnikání. Považuje za nutné, aby mu bylo umožněno po tuto dobu podnikání provozovat. Navrhuje přerušení řízení do 30. 9. 2015. Do přílohy žadatel připojil *Výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku* ze dne 5. 6. 2015, z nějž vyplývá, že od 27. 5. 2015 do 1. 4. 2016 podniká.
21. Dne 22. 7. 2015 prvostupňový orgán usnesením nevyhověl žádosti žadatele o přerušení řízení.
22. Dne 26. 8. 2015 byl proveden výslech žadatele, který do protokolu uvedl, že na území pobývá kolem 8 let. Žádá o „*dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, jsem jednatelem firmy UKRA Obchod s.r.o. ... Funkci jednatele, teď už ji nevykonávám, sem tam ji ještě dělám, ale stabilně ne už asi rok a půl. ...Jednatel jsem se stal 30. 11. 2010. Dělal jsem to asi do května 2014. ...Stále jsem jednatel, říkal jsem paní B., aby mě z rejstříku odepsala*“. Na otázku, kolik má společnost jednatelů žadatel odpověděl: „*To nevím, to si nepamatuji, kolem 20 jednatelů, se všemi se nestýkám, znám jen jednu slečnu V. Z.*“ Dále uvedl, že společnost Ukra se zabývá obchodem a výrobou, dělá různé věci, každý jednatel vykonává vlastní úkoly, žadatel prodával a vyjednával prodeje vlašských ořechů, „*já sháněl firmy, které kupovaly vlašské ořechy a ty pak dál prodával*“. Na otázku, na základě čeho se žadatel stal jednatelem společnosti Ukra, žadatel odpověděl: „*Nabídl mi to pan V. B.*“ Žadatel si nepamatoval, kolik měla společnost zaměstnanců, měsíčně výplatu 7 120 Kč měl do května 2014. Dále uvedl, že nyní není zaměstnaný, 3 měsíce podniká na živnostenský list. Na otázku co dělal od května 2014, uvedl: „*Dělal jsem (účastník řízení nahlíží do dokumentů, které má u sebe) ve firmě Arlette Beauty na Praze 3, jinde jsem nepracoval, tam jsem dělal do dubna 2015 pomocníka uklízeče*“. Dále uvedl, že neví, zda měla společnost účet, přístup k účtu neměl, netuší, jaký byl zisk společnosti za rok 2013, ani jaké měla společnost příjmy a výdaje.
23. Dne 20. 10. 2015 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, jímž zamítl žadateli žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu, jelikož ve stanovené lhůtě žadatel nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti (výrok I.) a současně byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žadatele na území (výrok II.). V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový orgán uvedl, že do 17. 12. 2012 žadatel měl vydané povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „*výkonný manažer-úcast v právnické osobě*“. Dne 28. 11. 2012 žadatel požádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Na základě podkladů doložených žadatelem nelze posoudit, zda žadatel splňuje podmínky pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - účast v právnické osobě. Doklad o měsíčním úhrnném příjmu žadatele z roku 2012 není způsobilý prokázat, že žadatel příjmu dosahuje nyní. Současně potvrzení finančního úřadu a okresní správy sociálního zabezpečení nedokládá, že žadatel a

společnost, jejímž je jednatelem, nemá evidované nyní splatné nedoplatky s bezdlužností žadatele i společnosti Ukra, není ani doloženo zdravotní pojištění. Proto byl dne 2. 4. 2015 žadatel vyzván, aby odstranil jmenované nedostatky žádosti. Ve výzvě byl žadatel poučen o následcích nedoložení požadovaných podkladů. Na základě výzvy žadatel doložil pouze doklad o zajištění ubytování. Prvostupňový orgán došel k závěru, že nelze žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu vyhovět. Žadatel všechny potřebné doklady doložil v roce 2012, ovšem údaje v nich uvedené se vztahovaly k období tohoto roku, nikoliv k současnosti v době rozhodování prvostupňového orgánu, a na výzvu k předložení nových dokladů ze dne 2. 4. 2015 žadatel nereagoval. V řízení byla tedy prokázána existence skutečností, které jsou důvodem pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 44a odst. 3 ZPC ve spojení s § 35 odst. 3 ZPC a § 37 odst. 2 písm. b) ZPC v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) ZPC, o což se opírá výrok I. prvostupňového rozhodnutí (tedy, že nedoložil ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti, pozn. soudu). Z účetních závěrek za roky 2010 a 2011, založených ve sbírce listin v obchodním rejstříku vyplývá, že v době, kdy žadatel byl jedním z 23 jejích jednatelů, přičemž každý za jmenovanou společnost jednal samostatně, nevykazovala společnost za uvedené období žádnou činnost, v roce 2012 společnost vyplatila jednatelům částku 69 000 Kč, což je měsíčně 5 750 Kč. Při počtu 23 jednatelů se jedná o částku 250 Kč měsíčně každému jednatele. Žadatel jako jeden z dalších 22 jednatelů s ohledem na nečinnost společnosti v letech 2010 a 2011 pak po uvedenou dobu neplnil účel dlouhodobého pobytu a v roce 2012 nemohl být za svou činnost odměňován v adekvátní výši. Uvedené okolnosti zavdaly pochybnost, zda funkce jednatele nebyla pouze prostředkem k získání povolení k dlouhodobému pobytu, aniž by žadatel tuto funkci skutečně vykonával. Vzhledem k tomu, že společnost Ukra má ode dne 30. 11. 2010 stále 23 jednatelů a jediného společníka a v letech 2011 až 2013 neměla žádné zaměstnance, prvostupňový orgán dovodil, že žadatelova tvrzení o uzavírání smluv při prodeji vlašských ořechů je třeba hodnotit jako plnění úkolů spadajících do předmětu činnosti společnosti, ke kterým však ve smyslu § 89 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) potřeboval žadatel povolení k zaměstnání, jímž však nedisponoval. Podle doložené smlouvy o výkonu funkce jednatele žadatel pobíral měsíčně částku 7 120 Kč, při výslechu žadatel upřesnil, že tato částka byla vyplácena do května 2014, kdy svoji činnost ukončil. V roce 2012 nemohla být částka 7 120 Kč měsíčně žadateli vyplácena, neboť podle účetní závěrky vykazovala společnost osobní náklady v částce 69 000 Kč, v níž mělo být i pojistné na sociální zabezpečení a na veřejné zdravotní pojištění všem 23 jednatelům. Pro rok 2013 jsou v účetní závěrce zaznamenány osobní náklady ve výši pouhých 29 000 Kč, tedy žadateli nemohla být *de facto* poskytnuta žádná odměna. Rozpory svědčí o nevěrohodnosti tvrzení žadatele, který s výjimkou jednoho jména nebyl schopen sdělit jména ostatních spolu jednatelů, s nimiž se měl přitom pravidelně setkávat na valných hromadách. Žadatel byl o společnosti schopen sdělit toliko údaje běžně zjistitelné z veřejných rejstříků, a i k tomuto při výslechu opakovaně nahlížel do svých poznámek. Žadatel proto funkci jednatele fakticky nemohl vykonávat, a ani nemohl být podle údajů v účetních závěrkách za to odměňován, jak tvrdil.

24. K předmětu činnosti výkonu funkce jednatele prvostupňový orgán odkázal na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOK“) a obchodní zákoník. Podle nich jednatel je statutárním orgánem společnosti s ručením omezeným, kterému náleží obchodní vedení

společnosti (§ 134 obchodního zákoníku, § 195 odst. 1 ZOK). K pojmu „*obchodní vedení společnosti*“ odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2004 sp. zn. 29 Odo 479/2003. Podle uvedených zákonných ustanovení žadatel společnost Ukra vést nemohl, jelikož se podle vlastních slov s ostatními jednatelem vyjma jednoho ani nestýkal. Nestýkal se se zaměstnanci, schůze nesvolával, nevěděl, u jaké banky má společnost účet, neměl k němu přístup. I když je uvedena výpověď žadatele nevěrohodná, žadatelem popsané činnosti by pouze z části mohly být výkonem funkce jednatele. To však nelze říci o „vyjednávání“ při prodeji vlašských ořechů a uzavírání smluv, neboť se jedná o výkon zaměstnání. Výpověď je nevěrohodná, neboť žadatel nebyl schopen uvést konkrétní zákazníky ani konkrétně uzavírané smlouvy. Dále žadatel uvedl, že funkci jednatele ukončil v květnu 2014, poté pracoval jako zaměstnanec pro společnost ARLETTE BEAUTY, povolení měl platné do 14. 4. 2015 a živnostenské oprávnění vzniklo až dne 27. 5. 2015. Tedy od ukončení činnosti jednatele po dobu cca 1 roku, kdy začal podnikat, neplnil účel pobytu. Kromě toho žadatel se uchýlil k uvádění nepravdivých informací o svých příjmech. Tím vznikla závažná překážka pobytu na území. Pojem „*závažná překážka pobytu cizince na území*“ je neurčitým pojmem, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ. Vzhledem k nutnosti hájit veřejný zájem (§ 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „*správní řád*“) je nutno dbát dodržování zákonů České republiky. Neplnění účelu povoleného pobytu je obcházením zákona, neboť ZPC vychází ze zásady, že každý pobyt cizince, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn účelem a tomuto účelu se cizinec musí věnovat (§ 31 odst. 1 písm. b) ZPC). Neplnění účelu se „sankcionuje“ neudělením pobytového oprávnění nebo jeho zrušením. Ohledně pojmu „*jiná závažná překážka*“ ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) ZPC prvostupňový orgán poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2014 č. j. 7 Azs 144/2014-35, a Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2013 č. j. 9 A 66/2010-50, podle kterých je takovou překážkou právě neplnění účelu pobytu. O tyto skutečnosti se opírá výrok II. prvostupňového rozhodnutí (tedy, že byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žadatele na území, pozn. soudu). Proti tomuto rozhodnutí žadatel podal odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

25. V napadeném rozhodnutí se žalovaný ztotožnil s rozhodnutím prvostupňového orgánu, že i přes výzvu prvostupňového orgánu žadatel ve stanovené lhůtě nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti pod výrokem I. Nad rámec již shora uvedeného doplnil, že řízení o dané žádosti není ovládáno zásadou vyšetřovací, žadatel musí být aktivní v předkládání podkladů. Odkázal k tomuto na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 Azs 12/2015-38. Z výsledku žadatele dospěl prvostupňový orgán k závěru, že nebyl splněn účel povoleného pobytu v minulosti, což představuje jinou závažnou překážku jeho pobytu na území, jak je uvedeno pod výrokem II. rozhodnutí prvostupňového orgánu. Žalovaný zdůraznil, že v rámci výsledku byla žadateli dána možnost objasnit předmět činnosti, které se věnoval na území republiky a jakým činnostem se věnoval po dobu povoleného pobytu v minulosti. Výsledkem bylo prokázáno, že žadatel nevykonával funkci jednatele ve společnosti Ukra, tudíž nenaplnil účel povoleného pobytu v minulosti. Pobyt cizince na území není samoúčelný. Cizinec je oprávněn na území republiky pobývat toliko s cílem plnit jeden z konkrétních účelů aprobovaných ZPC. Je-li plnění konkrétního účelu nutným předpokladem pro udělení pobytového oprávnění a setrvání cizince na území republiky, poté je pobytové oprávnění a setrvání cizince na území republiky nutným předpokladem pro realizaci předmětného účelu. Odkázal k tomu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011 č. j. 7

As 82/2011-81. Žalovaný neshledal, že by byl žadatel zkrácen na svých právech, měl opakovaně možnost doložit prvostupňovým orgánem požadované podklady, o čemž byl vždy podrobně poučen. K námitce trvání řízení žalovaný uvedl, že žalobce nepodal žádost o opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Krom toho lhůty pro vydání rozhodnutí jsou pouze lhůtami pořádkovými, odkázal k tomuto na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012 č. j. 2 Ans 14/2012-41. Podmínky pro prodloužení povolení k pobytu nejsou v ZPC soustředěny v jediném ustanovení, je proto nutné aplikovat více ustanovení, která na sebe přímo ve svém znění odkazují. Zákonnost tohoto postupu aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69. Dále se žalovaný neztotožnil s námitkou, že § 37 odst. 1 písm. b) ZPC nelze aplikovat na neplnění účelu pobytu v minulosti, neboť ji považuje za irelevantní, a nijak nevyplyývá z napadeného prvostupňového rozhodnutí. K námitce, že u žadatele není dána „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“ žalovaný uvedl, že jde o neurčitý právní pojem, který předpokládá ze strany správního orgánu správní uvážení, odkázal k tomuto na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69, a doplnil, že prvostupňový orgán nebyl povinen tento pojem definovat obecně, nýbrž zhodnotit, zda konkrétní skutkové okolnosti lze pod tento pojem subsumovat, prvostupňový orgán tuto povinnost dodržel. Pod uvedený pojem lze podřadit též nenaplnění účelu předchozího povolení k pobytu, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69. V daném případě žadatel neplnil účel minimálně po celou dobu předchozího povolení pobytu, když nevykonával funkci jednatele ve společnosti Ukra (18. 12. 2010 až 17. 12. 2012), ani nedisponoval platným živnostenským oprávněním. Žalovaný připomněl, že podle usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 6. 2004 sp. zn. III. ÚS 260/04 nemá cizinec subjektivní ústavně zaručené právo na pobyt na území České republiky.

26. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
27. Podle § 35 odst. 3 ZPC *dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
28. Podle § 37 odst. 1 písm. b) ZPC *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.*
29. Podle § 37 odst. 2 písm. b) ZPC *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza.*
30. Podle § 44a odst. 3 ZPC *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3, 7 a 8 a § 47 vztahuje obdobně.*
31. Podle § 46 odst. 1 ZPC *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 a 4, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Současně je povinen na požádání předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4.*
32. Podle § 46 odst. 7 písm. b) ZPC *k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek*

životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije.

33. Podle § 46 odst. 7 písm. d) ZPC k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost.
34. Podle § 46 odst. 7 písm. e) ZPC k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále.
35. Podle § 56 odst. 1 písm. a) ZPC dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.
36. Podle § 56 odst. 1 písm. j) ZPC ...pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
37. K námitkám prvního žalobního bodu lze úvodem konstatovat, že z povahy věci se městský soud musel zabývat otázkou, zda napadené rozhodnutí žalovaného není zatíženo vadou, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 15. 1. 2008 č. j. 2 As 34/2006-73 je mezi takové vady třeba řadit i nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Soud je tedy povinen přihlížet k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů z moci úřední, tedy aniž by žalobce nepřezkoumatelnost ve své žalobě konkrétně namítal. O nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů se jedná zejména v situaci, kdy se správní orgán v rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona. Ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. je dále přezkoumáváno soudem z moci úřední, zda skutkový stav vzatý za základ napadeného rozhodnutí má oporu ve spise anebo vyžaduje

rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí těmito vadami netrpí.

38. Soud se neztotožnil se žalobcem, že by žalobce v průběhu řízení prokázal, že úhrnný měsíční příjem jeho a s ním společně posuzovaných osob odpovídá požadavkům § 47 odst. 7 písm. b) ZPC. V průběhu správního řízení nedoložil požadovaný doklad týkající se jeho příjmů, vyjma potvrzení o příjmech za měsíce listopad 2012 až leden 2013 (k tomuto potvrzení, viz níže), ačkoliv byl o uvedené povinnosti řádně poučen v pořadí ve druhé výzvě prvostupňového orgánu k odstranění vad žádosti ze dne 2. 4. 2015. Soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobce, že důkazy k původní žádosti nemusely být aktuální. Právě z důvodu aktuálních údajů měl žalobce na výzvu ze dne 2. 4. 2015 adekvátně reagovat a doložit požadované doklady. Pokud žalobce v žalobě poukazuje na to, že správní řízení trvalo několik let, pak nedoložil, co mu bránilo, aby tuto skutečnost ve správním řízení uplatnil. Je třeba připomenout, že ve věci již jednou prvostupňový orgán rozhodoval, jeho rozhodnutí bylo v roce 2013 žalovaným zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Na výzvu poté ze dne 2. 4. 2015 žalobce požadované doklady nedoložil, i přesto, že usnesením ze dne 30. 4. 2015 mu byla lhůta 20 dnů prodloužena o dalších 15 dnů. Správní orgány proto vůči žalobci postupovaly vstřícně.
39. Na základě v pořadí první výzvy ze dne 2. 1. 2013 žalobce nedoložil požadované potvrzení finančního úřadu o tom, že společnost Ukra nemá ve vztahu k orgánům finanční správy žádné vymahatelné nedoplatky /§ 46 odst. 7 písm. e) ZPC/. Následně při novém projednání žalobcovy žádosti žalobce, po zrušení předchozího rozhodnutí, navzdory výzvě ze dne 2. 4. 2015 žalobce již nedoložil své příjmy /§ 46 odst. 7 písm. b) ZPC/, ani požadovaná potvrzení orgánů finanční správy a správy sociálního zabezpečení ve vztahu jednak ke své osobě, jednak ke společnosti Ukra, již byl v době rozhodnutí prvostupňového orgánu v roce 2015 (poslední výpis z obchodního rejstříku ze spisu je ze dne 19. 8. 2015) jednatelem /§ 46 odst. 7 písm. d) a e) ZPC/, a nedoložil ani doklad o tom, že má platné a řádně zaplacené zdravotní pojištění (§ 46 odst. 1 ZPC). Zůstal v tomto směru nečinným, ačkoli výzva ze dne 2. 4. 2015 k doložení uvedených dokladů obsahovala na 6 stránkách podrobné a instruktivní pokyny, a přestože usnesením ze dne 30. 4. 2015 byla původně poskytnutá 20denní lhůta k doložení těchto dokladů prodloužena o dalších 15 dní. Žalobce tudíž nebyl dostatečně bdělý svých procesních povinností.
40. K namítané délce správního řízení je relevantní tato právní úprava:
41. Podle § 169 odst. 9 ZPC *žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo žádost o prodloužení doby platnosti tohoto víza ministerstvo vyřídí ve lhůtě do 14 dnů.*
42. Podle § 71 odst. 4 správního řádu *po dobu nezbytnou k opatření údajů podle § 6 odst. 2 lhůty pro vydání rozhodnutí neběží.*
43. Podle § 6 odst. 2 správního řádu *správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.*

44. Podle § 71 odst. 5 správního řádu *nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.*
45. Soud se ztotožňuje se žalobcem v otázce, že jeho žádost měla být vyřízena ve lhůtě do 14 dnů (§ 169 odst. 9 ZPC), avšak souběžně s tím považuje za nezbytné uvést, že tato lhůta v průběhu správního řízení nikdy nezapočala prvostupňovému ani odvolacímu orgánu běžet. Žalobce totiž po dobu trvání správního řízení nedoložil správním orgánům zákonem požadované podklady (§ 71 odst. 4 ve spojení s § 6 odst. 2 správního řádu). Lze rovněž *per analogiam* poukázat na § 71 odst. 5 správního řádu, že žalobce se z povahy věci nemůže dovolávat nadměrné délky správního řízení, kterou sám způsobil.
46. Soud připomíná, že rozsah vyšetřovací činnosti správních orgánů je v řízení o žádosti ustanovením § 50 odst. 3 věta první správního řádu omezen, kdy *správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.* Správní orgány nebyly povinny samy obstarávat z vlastní iniciativy pro žalobce doklady, aby mohly vyhovět jeho žádosti. V souladu s vyšetřovací zásadou toliko předvoláním žalobce k výsledku prověřily, zda plní či neplní účel povoleného pobytu, neboť výhradně na prověření účelu pobytu byl dán veřejný zájem. Skutečnost, že žalobce až dne 24. 6. 2015 doložil *Výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku* potvrzující, že je až od 27. 5. 2015 živnostníkem, nelze akceptovat za požadovaný důvod žalobce pro opětovné přerušování správního řízení, neboť správní orgány byly povinny hájit veřejný zájem (podle § 2 odst. 4 správního řádu *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*) a podle § 6 odst. 1 věta první správního řádu *správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů.* V době vydání usnesení ze dne 22. 7. 2015, jímž byla žádost žalobce o přerušování řízení zamítnuta, prvostupňový orgán z obchodního rejstříku zjistil, že společnost Ukra má kromě žalobce dalších 22 jednatelů se shodnými pravomocmi. Soud se ztotožnil s prvostupňovým orgánem, že z částek 29 000 Kč (za rok 2013) či 69 000 Kč (za rok 2012) tak, jak je uvedeno v rozhodnutí, nelze financovat odměny 23 jednatelům souběžně jednajících za jmenovanou společnost. Kromě toho v těchto účetních dokumentech vykázané další výdaje a zisky v řádech pouhých tisíců korun svědčí o tom, že společnost nemohla být ekonomicky aktivní. Prvostupňový orgán přistoupil proto k prověření, zda žalobce skutečně plní účel pobytu, pro který mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu, a předvolal jej k výsledku. Jakékoliv další posečkání s provedením tohoto šetření mohlo ohrozit ochranu veřejného pořádku.
47. Podle § 169 odst. 2 ZPC *správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení před výsledkem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi.*
48. Dílčí námitku, že žalobci mělo být umožněno nějakou dobu živnostensky podnikat a dosáhnout potřebných zisků, soud považuje za irelevantní. Žalobce již od počátku svého pobytu mohl a měl plnit jeho účel, a nikoliv se o to pokusit až v průběhu, resp. závěru, řízení o žádosti o jeho prodloužení. Právní následky toho, že tak správní orgán nečinil, nelze považovat za *sankcionování* žalobcova nově zahájeného podnikání. Jak již bylo

uvedeno, o rozsahu požadovaných dokladů byl žalobce řádně poučen, a rozhodně se nejednalo o účelovou konstrukci pro zamítnutí žádosti.

49. K dílčí námitce, že si správní orgány nebyly povinny samostatně učinit úsudek o tom, zda žalobce vykonával či nevykonával funkci jednatele společnosti Ukra, soud poukazuje na možnost posouzení předběžné otázky správním orgánem podle § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu, že *jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.* Z uvedené definice je zřejmé, že prvostupňový orgán byl oprávněn samostatně učinit úsudek, zda žalobce funkci jednatele skutečně vykonává, na odůvodnění správních orgánů, s nímž se ztotožnil, soud odkazuje.
50. K potvrzení o příjmu žalobce za měsíce listopad 2012 až leden 2013, že žalobce má čistý měsíční příjem 7 120 Kč, soud uvádí, že s ohledem na listiny založené ve sbírce listin v obchodním rejstříku, nelze tyto doklady akceptovat, protože neodpovídají ekonomické situaci společnosti Ukra ve vztahu ke zbylým 22 jednatelům společnosti. Nad rámec shora uvedeného soud doplňuje, že z potvrzení o příjmu vyplývá, že žalobci jej vystavil a podepsal dne 5. 2. 2013 „S. M. jednatel společnosti“. Taková osoba však jednatelem společnosti Ukra nebyla. Jednateli společnosti Ukra totiž v té době byl žalobce a spolu s ním těchto 22 jednatelů: „O. N.“, „I. Z.“, „V. Z.“, „I. K.“, „V. S.“, „V. T.“, „M. D.“, „M. M.“, „V. L.“, „O. K.“, „V. S.“, „Y. Ch.“, „A. P.“, „V. L.“, „V. Ch.“, „K. L.“, „Y. V.“, „I. R.“, „A. R.“, „B. N.“, „Y. P.“, a „R. S.“. Znamená to, že pokud potvrzení žalobci vystavila jako jednatel osoba, která nebyla v rozhodné době jednatelem, takové potvrzení fabuluje v něm tvrzené skutečnosti a soud jej shledává nevěrohodným. K osobám jednatelů žalobce přitom při výslechu uvedl, že jediná osoba, s níž se z jednatelů stýkal, byla toliko V. Z., tedy osoba odlišná od osoby, která mu měla „potvrzení“ vystavit. Dále žalobce při výslechu uvedl, že mu odměnu vyplácela v hotovosti účetní společnosti. Podle listin založených ve sbírce listin však společnost nedisponovala náklady na odměny svých pracovníků, tudíž nezaměstnávala žádného pracovníka, ani odborně proškolenou účetní. Minimální mzda v letech 2012 a 2013 podle § 2 nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, činila 8 000 Kč měsíčně, a od 1. 8. 2013 pak částku 8 500 Kč měsíčně. V roce 2012 by proto náklady na pouze minimální mzdu účetní činily nejméně 96 000 Kč plus do této částky nejsou započteny související položky, a to platby sociálního a zdravotního pojištění. Samotná existence žalobcem při výslechu tvrzené účetní je proto minimálně nedoložená. Nevěrohodnost žalobcova tvrzení v reálné fungování společnosti Ukra podporuje žalobcova výpověď ohledně fungování společnosti, jíž žalobce nebyl schopen blíže popsat, s výjimkou jedné jednatelky V. Z. neznal ostatní jednatele, byť bylo 23 jednatelů, kteří jednali „za společnost samostatně a v plném rozsahu“. Pokud by skutečně společnost měla tolik jednatelů, a každý by za ni jednal samostatně a v plném rozsahu, pak bez vzájemné komunikace jednatelů by společnost nemohla a ani by nebyla schopna zajišťovat si vstupy a výstupy, aniž by o nich jednatele, v tomto případě 23 jednatelů, nebyli zpraveni. Žalobce ničím nedoložil náplň své práce, neuvedl dodavatele ani odběratele, nevěděl nic o bankovním účtu společnosti, neměl k němu dispoziční práva, přitom bez dispozičního oprávnění k bankovnímu účtu by reálně jako jednatel nemohl provádět jakoukoliv obchodní činnost; ani nevěděl, jakými finančními prostředky společnost disponuje.

Vzhledem k tomu, že žalobce uvedl, že shora tímto jednatelem byl do května 2014, soud se ztotožnil se správními orgány, že byl dán důvod pro zamítnutí jeho žádosti podle § 37 odst. 1 písm. b) ZPC pro neplnění účelu pobytu. Krom toho se tvrzení o „podnikání“ v jednateleství rozchází s tím, že žalobce měl rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu od 12. 11. 2013 do 11. 5. 2014 povoleno pracovat jako dělník pro společnost BRUKHALIN, s. r. o., ačkoliv v této době podle svých slov ještě byl jednatelem. Následně z rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajského pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 6. 6. 2014 vyplývá, že žalobce měl povoleno od 1. 7. 2014 do 14. 4. 2015 pracovat jako uklízeč či pomocník pro společnost ARLETTE BEAUTY, s. r. o. Ohledně svého nového živnostenského oprávnění pak žalobce správními orgány nijak relevantně nedoložil, že skutečně živnostensky podniká, setrval toliko u subjektivních tvrzení.

51. Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu nijak nevyplývá, že by žalobce po dobu svého pobytu jakýmkoliv způsobem podnikal, je žalobcův odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69 bezpředmětný.
52. Námitky prvního žalobního bodu soud neshledal důvodnými.
53. V námitkách druhého žalobního bodu žalobce namítal nesprávné právní závěry. Soud uvádí, že ustanovení § 56 ZPC nadepsané *Důvody neudělení dlouhodobého víza*, je systematicky zařazeno do části první pobyt cizinců na území České republiky, hlava III. přechodný pobyt na území, díl 4. přechodný pobyt na území na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému pobytu, oddíl 4, díl 6. společná ustanovení k dlouhodobému vízu. Ze systematiky zákona jednoznačně vyplývá, že se předmětné ustanovení vztahuje na veškeré řízení týkající se dlouhodobého pobytu cizinců na území České republiky. Kromě toho s aplikováním předmětného ustanovení výslovně počítá § 46 odst. 1 ZPC. Žalobcův výklad ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) ZPC znějící „...pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.“ by vedl k absurdnímu závěru, podle kterého Česká republika částečně ztrácí svou svrchovanost a není nijak oprávněna hájit své zájmy ve vztahu k cizincům, kteří svým pobytem na jejím území ohrožují její zájmy či je jejich pobyt z jiného důvodu nežádoucí. Tato dílčí námitka je tedy zcela zjevně nedůvodná.
54. Žalobce dále tvrdí, že § 37 odst. 2 písm. b) ZPC nijak nenavazuje na § 56 odst. 1 písm. j) ZPC. I s tímto výkladem se městský soud neztotožnil, neboť § 37 odst. 2 písm. b) ZPC hovoří o zrušení (respektive neprodloužení) povolení k pobytu v případě, že cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro jeho udělení. Právě jednu z těchto podmínek stanovuje § 56 odst. 1 písm. j) ZPC. Ostatně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69 uvedl, že „...se ve vztahu k jednotlivým kasačním námitkám předně neztotožnil s argumentací stěžovatele týkající se otázky návaznosti ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) a ustanovení § 56 zákona o pobytu cizinců. Stěžovatel je přesvědčen, že pokud zákon o pobytu cizinců v ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) podmiňuje zrušení platnosti víza skutečností, že cizinec přestane splňovat některou z podmínek pro udělení víza, je nutné tyto podmínky dovozovat z ustanovení § 31 a § 33 tohoto zákona a nikoli z ustanovení § 56, jak určil městský soud a správní orgány. (...) Městský soud tedy správně a způsobem odpovídajícím rozsahu žalobní námitky dovodil, že důvody pro neudělení víza dle ustanovení § 56 zákona o pobytu cizinců představují (v negativním smyslu) podmínky pro udělení víza ve smyslu ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) téhož zákona, jestliže obsahem žalobní námitky bylo toliko konstatování, že stěžovateli není zřejmé, jakým způsobem podle žalovaného na sebe navazují ustanovení zákona,

podle kterých bylo rozhodováno, konkrétně ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) a § 56 zákona o pobytu cizinců.“ Namítaná „účelovost“ aplikace § 37 odst. 2 ZPC je pak toliko subjektivním tvrzením žalobce, přičemž vzhledem k tomu, že žalobce prokazatelně neplnil minimálně účel povoleného pobytu, je námitka nedůvodná. Žalobcem vznesená otázka případného výkladu § 68 ZPC a § 119 ZPC ve vztahu k § 37 odst. 2 písm. b) ZPC je bezpředmětná, nevztahuje se k právě projednávanému případu.

55. Námitky druhého žalobního bodu soud shledal za nedůvodné.
56. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
57. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. prosince 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu